

אני מסתכלת במראה

ורואה שחור

קשרים בפיסר מתחברים

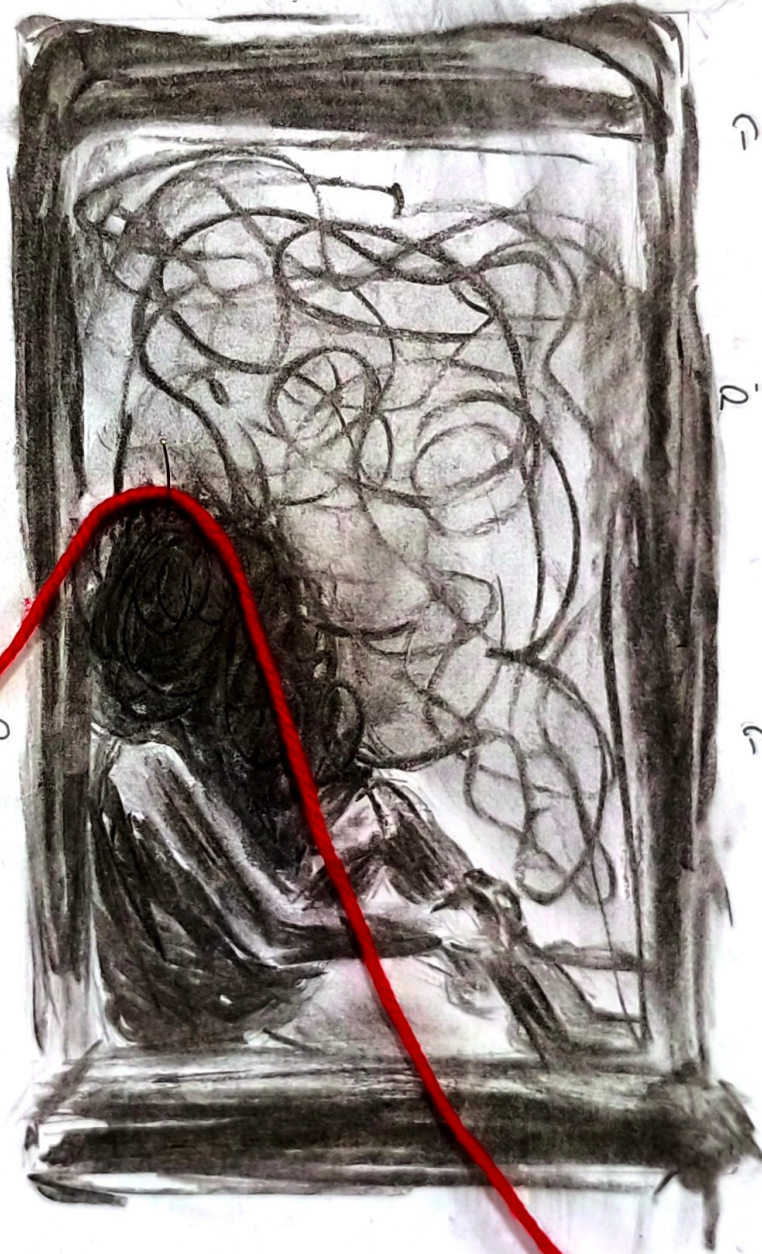
עם קשרי מחשקה

רצונות ותקוות נשברים לך

כזה יוצרים בית סבוכה.

והטוב והרע הם

אחד.

בבית הספר תלמידים קמתמטיקה מוצאים את גורם ההסתברות

על קומה, כמו חוק הגורמים קדומים.

במהלך המחקר צצים עי קרוא פרוט מידע ושונים,

שספילא על ידעתי שאלו יודעת.

כשכולם מוצאים מהכתה שטע עדיין הם. לבדק את

המסקנה רק עדי פסא אחת.

שני כח כח חזרה אהבתי.

במה?

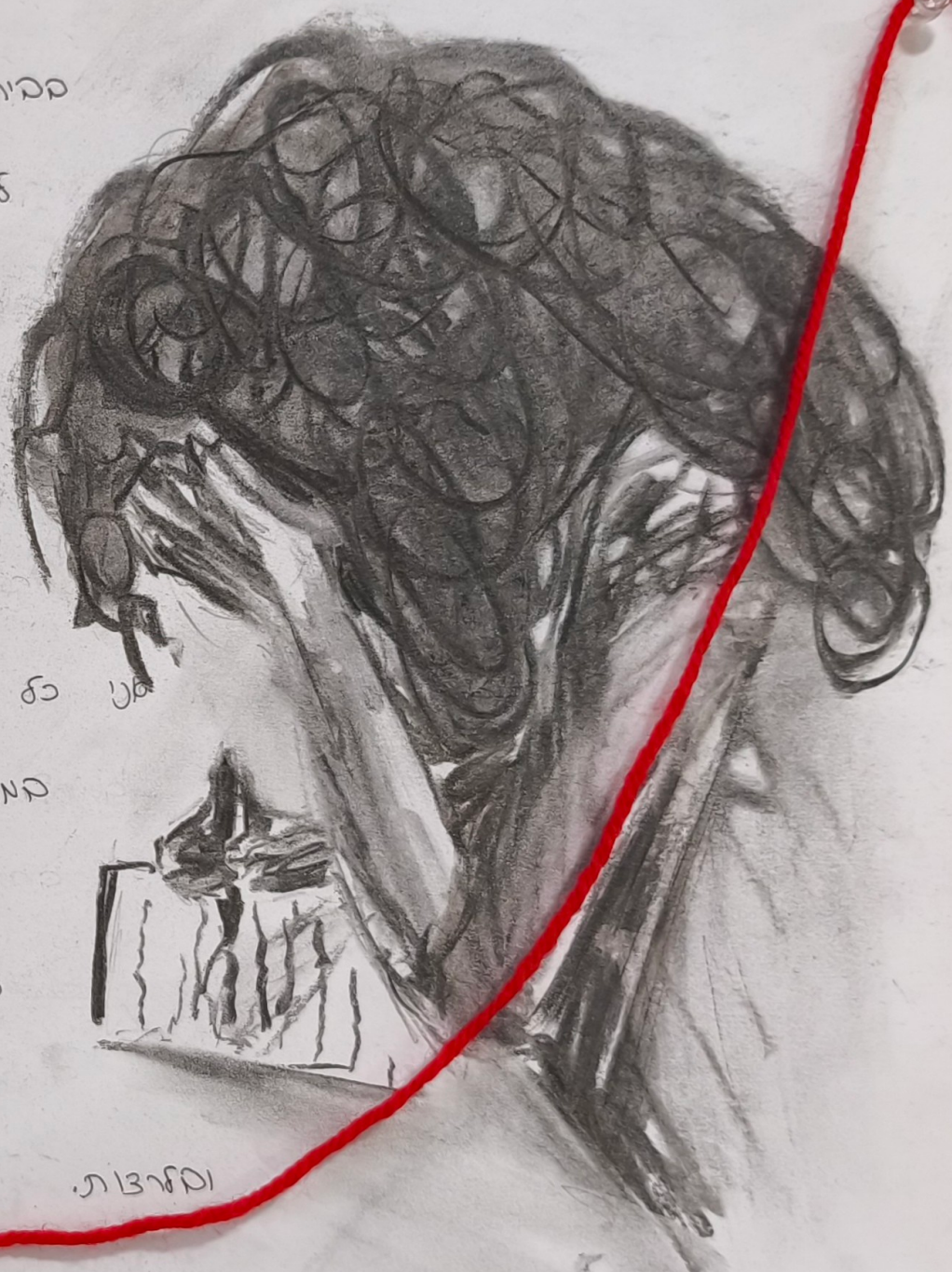
קחיים, אנו מניחה.

קסיבור המהפכות.

מחקרן קמתמטיקה

וספרות.

שני חזרה אהבתי קהרצות עהרצות.

בשהמקחן נמחר אנו יוצאת מהכותה. החקרות של מחבת זי על ספסל קרצרי. עורמות זי עורגליש מעביר, מחבת.

הן שמרו זי מחמת קלמצ. ואנחנו יושבות עם, כמו תמיד, צוחקת ומבקריות.

שני יפה של קונסום, ככה הן סומרות. חברה לא צווא סעודות, עם סם אין.

רוצה להיות הכי טובה.

הן צוחקת עליי, כמקו, יחייסות אותי, טהם אף פעם לא תיקנתי אותי.

כי גם קורנסה תקוותי, יי נמאם טעם טעם.

לא פעם סומרו זי שטני פרקציונליות. ואם סאם זה נכון, בקר-טגס אית.

אף פעם לא הכחשתי, אפחות טני פרקציונליות. נכבדתי יוצאת מהמקחן, מחבת זה עם

התקריות שעה. ששאותיות סוותר.

עצות.

ככה אני מקווה, עפחות.

בקית גח של קביוק ס"מ ערובין אולם.

הנה בן תשע, קטן ממש קטנים, אקל האולם שהיא מכין לעצמו

יותר מקבל מסדה.

אני לא יודעת סוף זה. כנראה יש אנשים עם הרבה יותר כישורים,

מאנשים אחרים.

בקרוב שונים

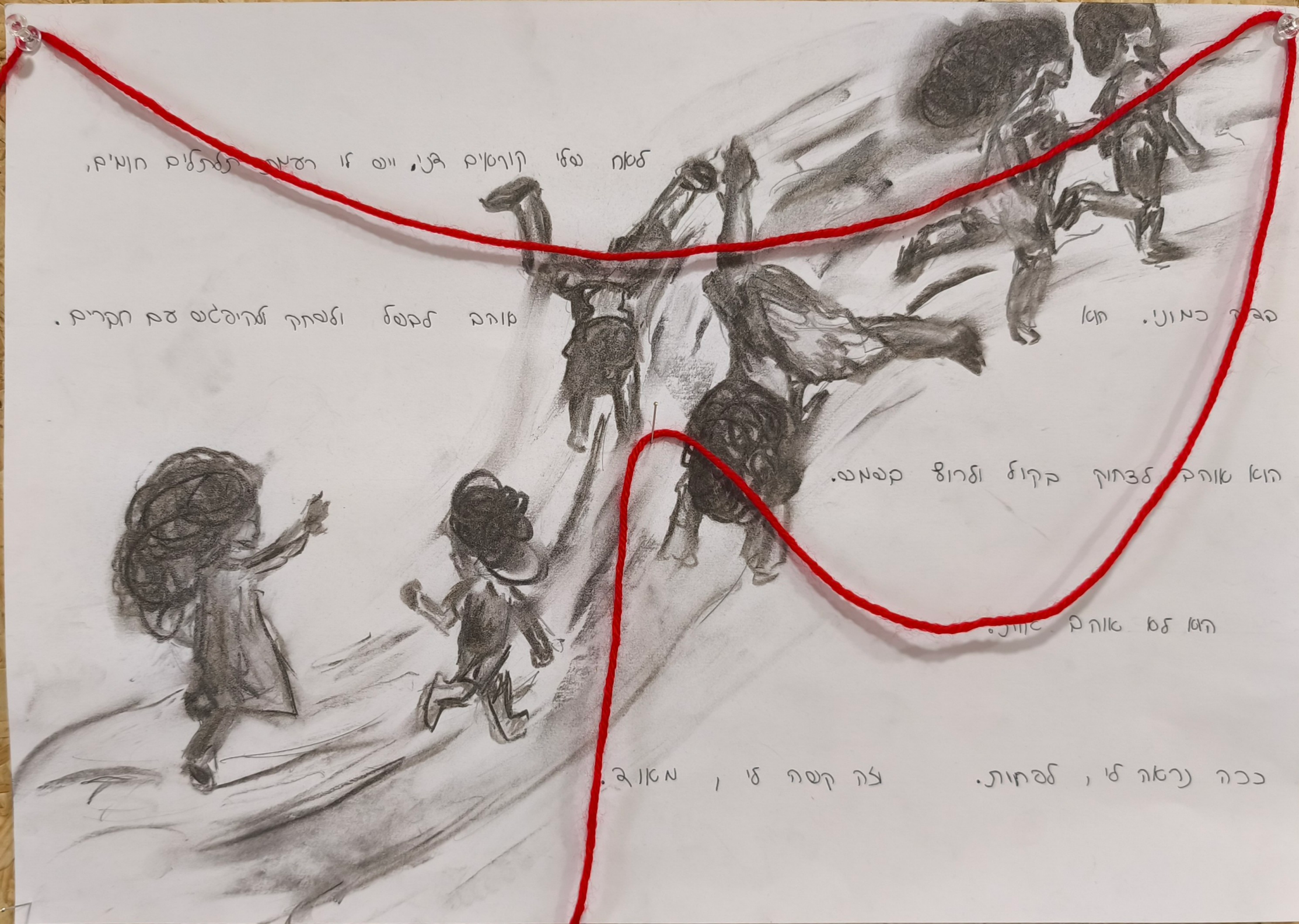
עס איז נישט קיין שום דאס וואס מ'ווייזט אויף,

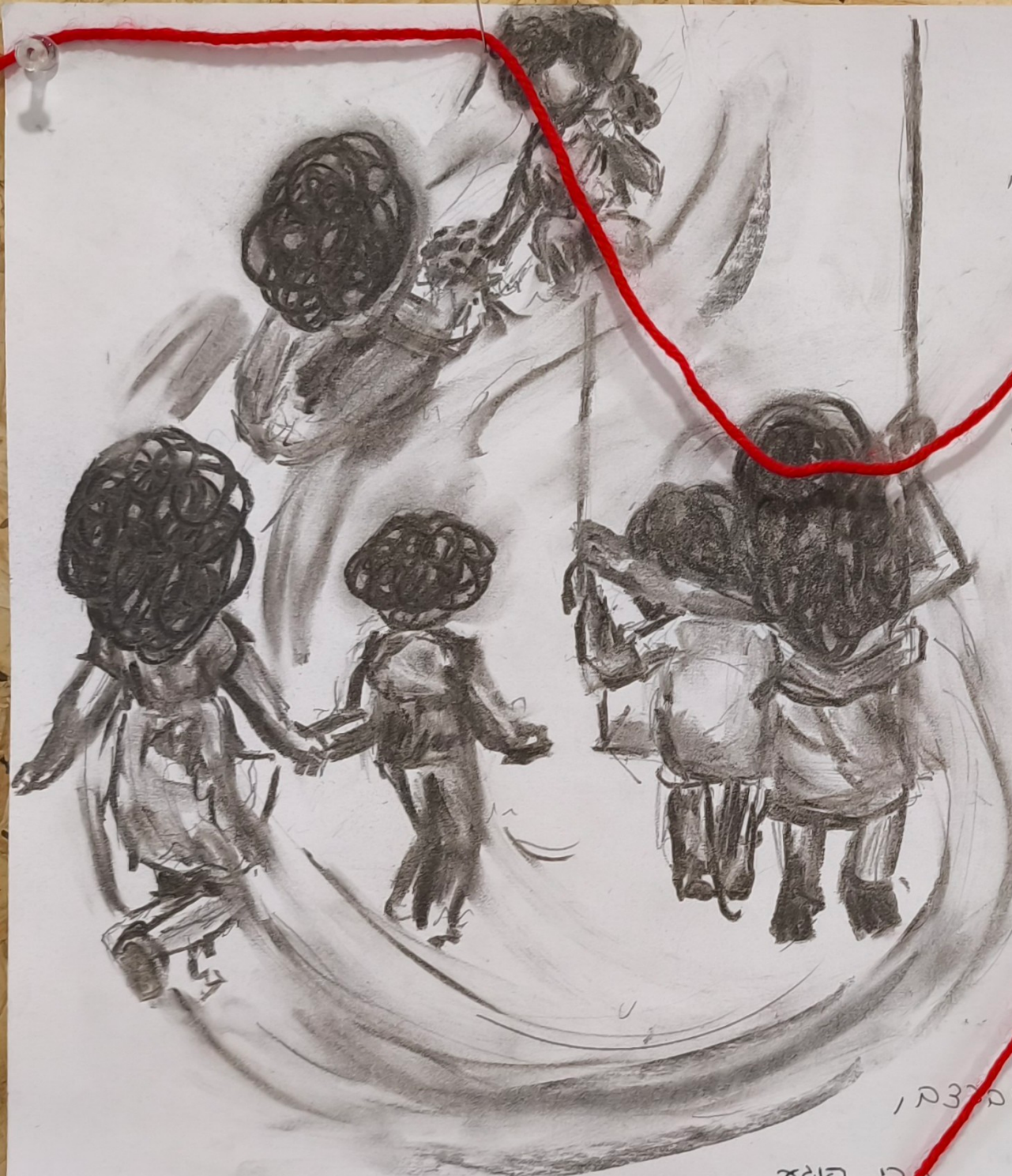
אויב עס איז נישט דאס וואס מ'ווייזט אויף.

וואס איז דאס וואס מ'ווייזט אויף.

וואס איז דאס וואס מ'ווייזט אויף.

כאטש וואס מ'ווייזט אויף, איז דאס וואס מ'ווייזט אויף.

ואני עס מקינה אחי,

היא שרצתי אתי קפאם,

ושיחקתי איתי,

ובעני אמונות קרוא,

קופלט קיחה,

ובחננו קיחה.

אני עס מקינה אחי,

היא שרצה,

שהיה אה שלי,

עם חובה

עחיות איתי,

אקל מצב שלי, אני יכולה עתה,

וכה מה שברצתי,

אני פוגע.

אני לא זוכרת שאת הפעם הראשונה שהרגשתי את הקטן הוא פשוט היצי.

ומאז הוא לא מפסיק לעצבן וזה הרגשתי שהוא כואב שחטא תמיד היה פה.

אני לא זוכרת מצבאות קה חפנים שני לא מוסתחתן וזה קסבה.

הפעם שחששתי לא מצאתי עצמיין ברק אחת עתות קהו.

את סמל מיתרסת עברק הקיומתי.

זה מה שאני אומרת

אבל עפעמים אני רק מקווה

לפעמים, רק מקווה, חפץ אמ"חלת

הכל האב.

אני מתגעגעת לבני, שחקתי הציבה. בבית הספר אני כל הזמן עסוקה, אבל דבית זה הופך לאמיתי.

הקשרים קשורים מתחברים עם קשרי מחשבה,

ואני כבר לא אהיה טובה.

האחות שקראו שיהיה, להיותי.

אני לא בק רוצה להיות

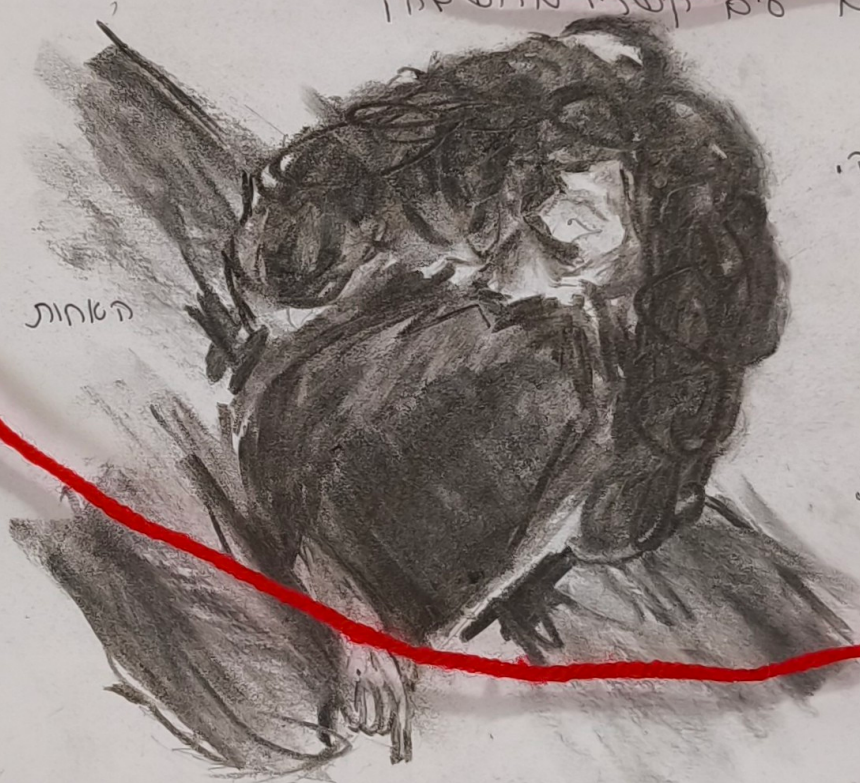
אף זה לא עוזר קטן בקר.

כי הרצונות הם רק רצונות.

והתקוות הן רק תקוות.

והתקוות והרצונות נשארים זה בזה ויוצרים רשת סבוכה.

והטוב והרע הם אחד.

יותר מזה, שני מחנות שאנשים יקינו שטח
קדצם 108 כצמח מיוחדת

שאלו וק ילדה בת טורקס עשרה, עם חתם של טיט
סן טורקס, ורצון מושקם זה צלח.

מחצית שובנו שטח פשוט כמו כולם, זה
טורקס מיוחד, עדיין

כמה כולם.

מאז פה שטח
חושבת על זה, טורקס זה
יהיה עיניו.

בני חמש, קלי בטוחות. רק אחת טורקס
עם קהילה

טורקס, סוף, קהילה פניה,
שני מקינה שזה
קדצם

הדבר והחשדות,

שאפשר לקבל.

אני חוצרת הכיתה וחץ מתהדק בראי. קשה עם

כלי הדפס שלי. ועם הדפסיה ועם התוספות.

במבט קראש ומחשבות מחשבות את ציכון קצוב!

סוף קשרת סוף קשר גבול, אצל מרביסה מבוררת.

רוח הציגים מתנבאים עקיות הספר,

אצל אט מוצאת קו קריחה מהמציאות.

מקום שאין עי קו אמן עחשוב קאמת,

על בקרים שהם על משפטים ודיסטוריה.

היסטורית המשפטים.

אני קמה בקוקר לבית הספר ויוצאת קמורה מהבית.

הצי מחשבות מהדהדים בחזקת הירוקים.

אני מוקפת קבלים ותללים.

אני לא צריכה סיבה להיות עצובה, זה בשטח קורה. אני מחזיקה את הקרובים שלי,

וכשהם כבר לא כל כך קרובים, אני משכימה סבה אחרת.

אני לא, כשאני מתחילה להחליש שניין, אני סוף סוף קצת קצרה,

אני נזכרת שיש לי סודות.

וגיש של מחשבות

שסוף סוף אפשר לפתור.

זה קסם,

ב'נתיים.

זה איש שיש בו כח וזו חכמה לא קטנה
שטני לא קטנה

הוא איש שיש בו כח וזו חכמה לא קטנה
שטני לא קטנה

הוא איש שיש בו כח וזו חכמה לא קטנה
שטני לא קטנה

הוא איש שיש בו כח וזו חכמה לא קטנה
שטני לא קטנה

הוא איש שיש בו כח וזו חכמה לא קטנה
שטני לא קטנה

הוא איש שיש בו כח וזו חכמה לא קטנה
שטני לא קטנה

הוא איש שיש בו כח וזו חכמה לא קטנה
שטני לא קטנה

הוא איש שיש בו כח וזו חכמה לא קטנה
שטני לא קטנה

הוא איש שיש בו כח וזו חכמה לא קטנה
שטני לא קטנה

הוא איש שיש בו כח וזו חכמה לא קטנה
שטני לא קטנה

הוא איש שיש בו כח וזו חכמה לא קטנה
שטני לא קטנה

הוא פותח את הדלת הקדמית, נכנס לתוך חדר הקודש, הפקידן שלו מחזקת רגליו קודם סופית.
"מה קרה?"
"זה כל סדרת תחזיר לשון."

הוא מסתכל עליו קצרות מורמות.

שתיקה.

"טני עסא."

ואכן "עממה איתה שונא סופית?"

עכשיו היה תורו להחליט על קודש.
שתיקה.

"עממה את מתכוונת?"

אין לי עובד עמו הרבה מכאן, סאק
"אתה מנסה לממן, מתחילת השנה. אנחנו בקרעו
אפילו לא עזרתי לי בשאטל שואלת מה לעשות."
"כך מסובך."

הוא מתייחס על הרצפה מולו נשען על המיטה.
"מה?"

הוא מוחך קצת עליו כל כך חזק שסנו נחמדת
כמו שלג.

כי כל בקר מרגיש לי כמו עשית.

הוא מנשק אותה קפוצמיה עליו, בדיכויור גבולת עליו.

"אני צחוק כל הזמן, ואני מרגיש שכל מתרחק וקשה אחזק בשני,

עכשיו עם שני בוכה. "עממה עסא סופית איך הייתי עזירת עק. אנחנו צוות, היינו פותרים את זה יחד." הוא עסא עונה,

וקח ממשיק לקבולתו מכסה קיבול את הפנים ואני מקדע לשנינו העסקה כל כך קדשירים שלגו, לבדלעל עסא במנו אב

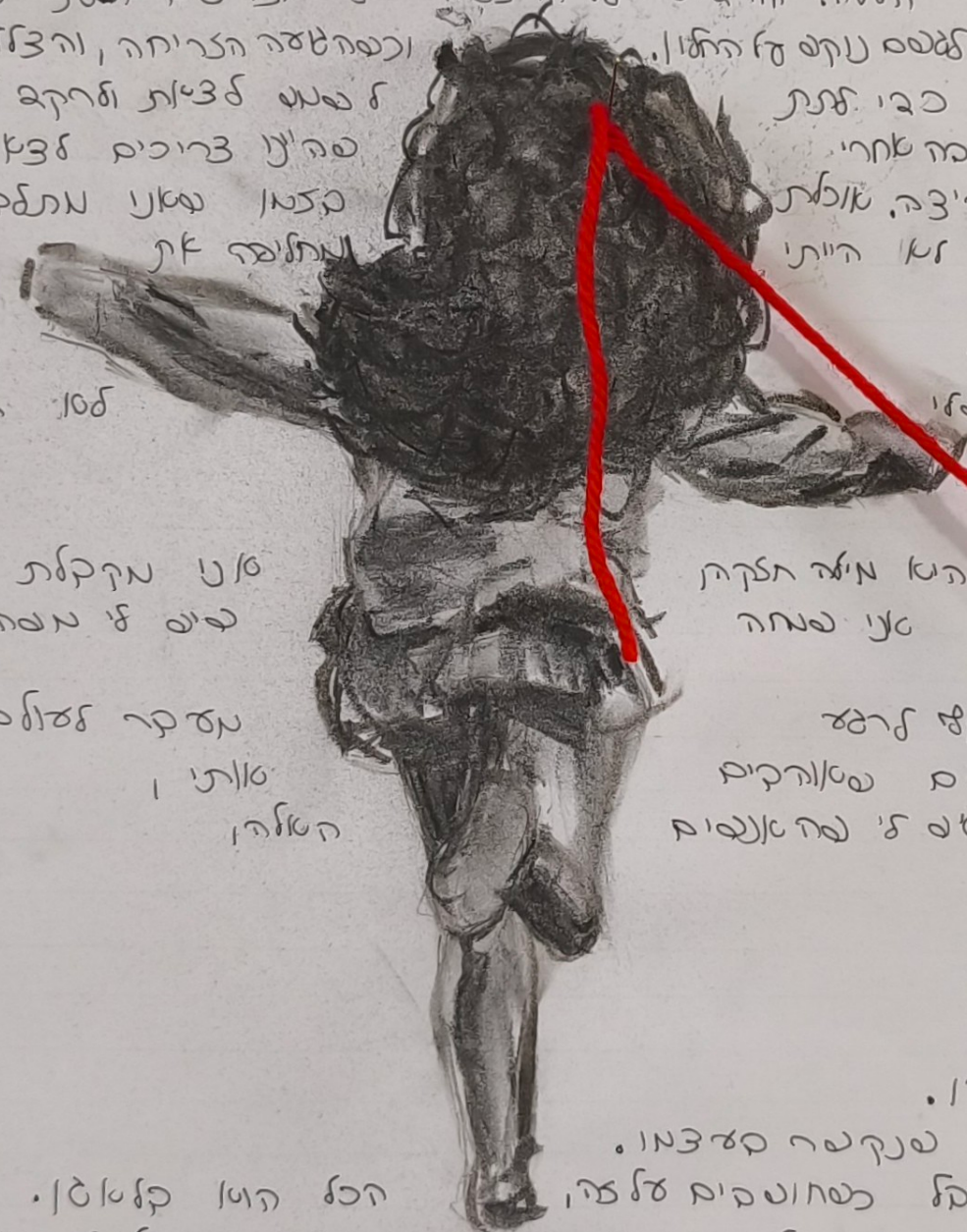
קדשירים אחזק של הפני. קדשירים במחשבות שהתפקידן עסא טרנסים האכו ונחל פו. סאק אשני רק ולקדשירים בייחב,
בוכים,

עשם יורג.

ולחשונה זה חרקה כמון

הכל קסבה

אח שלי נשאר אצלי במגר קמטק תלמידה חרדית על הרצפה שני מזרנים ונתינו לבכנו עם, לא זכרנו
 'לנים' על זכרנו חרדים. מקשיבים לעצמם נוקס על החלון. וכשהעדה הבריחה, והצללים נמתחו והפכו עצמו,
 העצם בסך ערש אחר, נק אחר, כבי עתה. עשנו לבנות וערקב לו על הפנים.
 נשארנו עם עצמם על שדה דירה אחרי. שהינו צריכים לבנות ולהתאמן.
 סאק התאגדותי עבית הספר קרובה. אולי
 נוכחות עקרת מסירה. סאק. זא הייתי
 נחם בקר קעולם.

וכעסני נכנסת לבית הספר
 אני מקינה שהקשרי קמה לבית שלי
 סאלי אני אפילו,
 אזהרת אולט.

וסאם זא אזהרתו כי חזקה היא מילה חזקה
 מביא עתוים שלי. אני נחה
 במחשבות וספקות,
 סבל עיתו לא מקום עם ערש ערש
 אני שניחוק שיש לי סנשים שטורקים
 ואני בסותה שם סאס מרשם לי מהסנשים
 שטור אזהרתו.

אזהרה היא מילה חזקה
 מתרחקים ממני,
 וקשרים מתנתקים,
 הם קסופו של בקר וחזרו.

סורקת משניות עם הרוח,
 עסן רק אט מפרש לי יותר,
 סאני מקבלת סאני, ואת מה שהוט
 ריש לי משהו שמחזיק סאני בדיוק

מסדר עשולם, עתה לבצמי אהרשם.
 סאני
 הסאלי

כמו שני קצוות של חוט שנקשר קעצמו.
 נעמה כמו קלאסן, סופל כשחושבים על צה,
 והבקר שצריך עצמות הוא עט/ עפרתו סאני,
 סאק צמרת שהוא קיים לעקב את העולם סאני הכל.
 הכל הוא קלאסן.
 כי סוף זה עצום עסן רחב עצמות,
 ואזהרה סאני,
 זה רק קונוס.